

## Orientalia Antiqua Nova VIII (Plzeň, 14.–15. 2. 2008)

Aleš Chalupa, FF MU, Ústav religionistiky

Ve dnech 14. a 15. února se v Plzni uskutečnil již osmý ročník interdisciplinárního kolokvia *Orientalia Antiqua Nova*. Jeho pořadatelství se protentokrát ujalo nově vytvořené Centrum blízkovýchodních studií Katedry sociální antropologie filosofické fakulty Západočeské univerzity. Stejně jako loni a předloni se přednášky konaly v poněkud omšelé budově v Sedláčkově ulici 15 poblíž městského centra. Vnitřní prostory však tento první dojem poněkud napravují. Místnost, kde se odehrávalo veškeré dění, byla plně vybavena audiovizuální technikou a poskytla útulné prostředí k přednesu a poslechu příspěvků. Oproti loňsku byly přednášky také navštíveny mnohem početnějším publikem.

Kolokvium bylo slavnostně zahájeno ve čtvrtek 14. února 2008 úvodní uvíací řečí, kterou společně proslavili Lukáš Pecha (hlavním organizátorem) a „nechvalně proslulý“ Ivo Budil (vedoucím Katedry sociální antropologie ZČU). První příspěvek byl na pořadu krátce poté, něco po půl deváté ráno. Poměrně časný počátek kolokvia padl na vrub velkému počtu přihlášených a snaze pořadatelů všem zájemcům vyhovět. Doba příspěvku byla omezena na standardních 20 minut, včetně diskuze, na kterou se však jen zřídkakdy zbyl čas. Konference navíc díky upovídání některých přednášejících a drobným problémům s technikou získala poměrně záhy značný časový skluz, který byl operativně vyřešen zrušením přestávek. Po polední pauze se podařilo program stabilizovat a zdárně dokončit. První den zaznělo přibližně 19 příspěvků. Druhý den byl již o něco volnější: do programu se vešlo 17 příspěvků. Vzhledem k interdisciplinárnímu zakotvení byla přednesená témata velmi rozmanitá. Každý, kdo dokáže svůj příspěvek spojit s oblíbeným slůvkem „Orientem“, je vítán, ať již je jím studované téma religionistické, historické, archeologické nebo čistě lingvistické. Právě tato interdisciplinarita činí kolokvium zajímavým, neboť alespoň v krátkosti nastíní, čím se právě (nebo stále) zabývají kolegové v jiných oblastech. Na základě některých příspěvků je možné dokonce učinit závěr o dynamice jistých vědních oborů v Čechách a na Moravě. Typickým příkladem by mohlo být vystoupení archeologa Ivana Pavlu a jeho příspěvek *Anatolské předlohy neolitických mlýnů*. Jeho hlavním námětem bylo pozvolné a záhadné zmenšování kamenných zrnů (i když se na nich „netřelo“ jen zrní, jak jsme se dozvěděli). Vystoupení, podložené powerpointovou prezentací s velkým množstvím grafů, ke konci nabylo až cimrmanovských rysů: jen odpovědi na otázku, nebo alespoň nástinu možných odpovědí, jsme se kupodivu nedočkali. Kvalitní a zajímavé příspěvky se střídaly s horšími chvilkami, i když vyložená katastrofa se nekonala. Navíc musím uznat, že mé hodnocení je subjektivní a ovlivněné mými badatelskými zájmy.

Účast zástupců z brněnského ústavu religionistiky se oproti loňsku mírně zvýšila. Kromě mě dorazili rovněž docent Luboš Bělka (vystoupil s příspěvkem *Háríti: Obrazy buddhistické bohyně* a odčinil tak svůj loňský výpad, kdy mu v účasti zabránila zákeřná „petrohradská chřipka“) a moji doktorští kolegové Barbora

Polifková (prezentovala své disertační téma *Incestní tabu v posvátné symbolizaci hebrejské bible*) a Andrej Fukas (s příspěvkem *Príprava obetín v buddhistických kláštoroch v Burjatsku v období Nového roku*, ve kterém zúročil materiály získané během jeho terénního výzkumu v Burjatsku). Stejně jako loni patřily příspěvky mých kolegů k těm zdařilejším. Časté aktivní účasti na konferencích, které náš ústav podporuje nezřídka i udělením mimořádného stipendia, se zcela jistě promítly do naší konferenční disciplíny: někteří z nás byli snad jediní, kdo se v daný den a část vtěsnali do určeného limitu.

V porovnání s loňským ročníkem také nelze než politovat absenci jakéhokoli společenského programu. Přestože finance organizátorů neumožňují pořádání opulentních hostin pro účastníky (pořadatelé nevybírají konferenční poplatek), situaci by vyřešila alespoň rezervace prostor a společný oběd nebo večere na vlastní náklady. Účastníci se takto po skončení prvního dne kolokvia neorganizovaně rozprchli a navazování badatelských kontaktů se tak nedělo buďto vůbec, nebo jen v rámci skupin, které tyto kontakty už mohou jen utužovat. Nutno dodat, že i mi z brněnského ústavu jsem přikročili k této aktivitě v hostinci U Žambery s neobyčejně milou obsluhou a vítečnou kuchyní.

Na závěr nezbyvá než dodat, že kolokvium *Orientalia Antiqua Nova* jsem si po dvou letech účasti velmi oblíbil. Doufám tedy, že se do Plzně podívám i v únoru roku 2009, a že jednou spatřím světlo světa jak sborník z kolokvia z roku 2008, tak 2007. Účast zde mohu doporučit všem svým doktorským kolegům, případně i vyspělejším studentům magisterského studia, jako dobrou příležitost ke získání prvních zářezů do „konferenční pažby“, za předpokladu, že dokáží oblast svého zájmu propojit s oním tajemným a svůdným „Orientem“.